

1942-1944 жыллада Освенцимде газ бла буулуп эм кой-дюрюлюп бир миллион бла беш жүз минг адамга жууук ёлтюрюлген эдиле. Аланы асламысы чойютлюле эдиле. Литературада «Освенцимни жаханями» деген сёз кьуралганды. Ол сёзю юсюнден, мен газ жиберилген камерада, бир кереге алты жүзге жууук адам ёлген жерде ойлай эдим. Ол сёз бла айталмазча ахырлыкь эди. Ол жер кертиси бла жаханями болур эди?

Биз – экскурсияга барган кьауум адам - ол жерлени кьоркьуусуз башдан аякьга дери кьарарга онгубуз бар эди, нек десегиз ол жерде энди бир адамны да ёлтюрмей эдиле. Ол адамсызыкь ишлени ахыры 1945 жылда келген эди. Освенцимде болган жаханым бир талай заманны ичинде болган эди, Инжилде жазылган жаханым а - ёмюрлеге.

Освенцим музейде мени кёз кьарамым кьабыргьаланы биринде орналган жорга тюшдю. Ол тутмакьга тутулганланы бири кесини ышануун чой бла кьабыргьада тырнаган эди. Ол жазыкь адам кёп башха адамла бла бирге газ жиберилген камерада ёлгенди, алай а ол кесини кьутхарыучусун – Масих Иссаны биле эди. Ол адам – ол койсюз, ахырлыкь жерде ёлгенликге – жаннет эшик анга ачыкь эди. Жаханымден а (Исса бизге Жангы Кесаматны бетлеринде кёп кере айтады; сёз ючюн Маттай 7:13; 5:29–30; 18:8) адамга не кьутхарылыу, не азатлануу жокьду. Освенцим бла тенглешдиргенде жаханым «тохтаууз» ишлейди – ёмюрлеге. Аны себепли, жаханымге кьысха экскурсия этерге амал жокьду.

Жаннет да ёмюрге. Ол – Раббий Аллах бизни элтирге сюйген жерди. Аны себепли, сизни Раббийге чакьыргьга, мени эркин этигиз. Раббий Иссаны кьабыл этигиз да, кесигизге жаннетде жер хазырлагьыз!

Бир жол, лекциямдан сора бир тишируу менден былай сорду: «Адамга жаннетде кесине жер хазырларга амал бармыды? Солуу жерлеге барыргьга болушлукь этген бюрогьга ушайды сизни айтханыгьыз!» Мен ол тиширууну айтханы бла келишдим: «Адам алгьадан кесине билетни алыргьга онг этмесе – муратына жеталлыкь туюлду. Сиз Гаваялы айрыкамга барыргьга сюе эсегиз, сизге билет алыргьга керекди». Ол менден дагыда былай сорду: «Билет алыр ючюн багьасын телерге керек болур да?!» – «Хау, жаннетге элтген билетни да багьасын телерге керекди! Алай а, жаннетге элтген билетни багьасы алай багьады, бир адам да аны багьасын телелмайды. Гюнях – бизни жаннетге жолубузда

чырмауду. Раббий Аллах а кесини кёклеринде гюняхха тёмейди. Бу дуняда жашаудан сора Жаннетде ёмюрю бардырама деген адам алгьа кесини гюняхларын-дан азат болурга керекди. Ол азатланууну кеси гюняхсыз болган эталлыкь эди – эмда ол Адам Исса Масих болду. Жаланда Ол телелгьанды бизни гюняхларыбызны! Эмда телелгенди – Кесини кьаны бла, Кесини кьачда ёлгени бла».

Мен Жаннетге тюшер ючюн не этерге керекме? Раббий Аллах барыбызны да Аны кьутхарылыуун кьабыл этерге буюрады. Инжилде кёп аятла Раббийни чакьыруун кьабыл этерге бизни кёллендиредиле:

- **«Тар кьабакьдан кирирге кьорешигиз»** (Лука 13:24).
- **«Тобагьа кьайтышыгьыз, Кёклени Патчалыгьы жууукьлашханды»** (Маттай 4:17).
- **«Тар кьабакьдан киригиз ; нек десегиз кенг кьабакь бла эркин жол жоюлуугьа элтгенледиле, кёпле да ол кьабакь бла киредиле. Тар кьабакь бла такьыр жол – жашаугьа элтгенледиле, ол жолну уа азла табадыла»** (Маттай 7:1314).
- **«Ёмюрлюк жашауну тут, сен анга чакьырылганса»** (1 Тимотейге жазылган кьагьыт 6:12).
- **«Раббий Масих Иссагьа ийнан эм кьутхарылырса»** (Абустолланы ишлери 16:31).

Бу башында жазылган чакьырыула бары да хакь кертидиле эм бизни ёмюрлюк жашауубузга оноу этерге чакьырадыла. Бу сёзде аланы керти магьаналарын эм ол ишни артха салуугьа жарамагьанын кёресиз. Бу чакьырыугьа сизни тюз жууабыгьыз быллай тилекде кёрюнюрге боллукьду:

«Раббий Исса, мен бюгюн окьугьаныма кёре Сени жаннетинге мен жаланда Сени юсюнг бла кирирге болаллыкьма. Мен Сени биргенге жаннетде болурга сюеме. Ол себепден мени жаханымни тузагьындан кьутхар. Мен гюняхлы болганым себепли мени барлыкь жерим жаханымди. Сен а мени гюняхларым ючюн кьачда ёлюп, аланы телелгенсе. Сен мени гюняхлы табийгьатымы тууган кюнюмден бюгюннге дери кёресе. Сен мени хар болган гюняхымы да, унутулган гюняхымы да билесе. Мени жюрегими талпыгьаны санга ачыкьды. Болган халим бла мен Сени жаннетинге кираллыкь туюлме. Мен Сенден тилейме, мени бар этген гюняхларымы кеч, мен бек сокьуранама. Мени жюрегиме кел да, Сени бла жаннетде болурга чырмаган затланы тазала деп тилейме. Сен манга жангы жашау бер. Сени Сёзюнгю – Инжилни ангыларга болуш. Сен манга сени Сёзюнгю юсю бла айтыргьа сюйгенинги ангылат эмда бойсунган жюрек бер, Сени оноунгу толтурурча. Мени Оноучум бол. Мен Сени ызынгдан барыргьа сюеме. Сен мени жашауумда барыр жолуму кёргюзт. Сен мени эшитгенинг ючюн эмда Сени баланг болурга эркинлигим болгьаны ючюн Санга махтау салама. Ол дуняда мен Сени бла бирге жаннетде боллугьума ийнанам. Амин».

Профессор,
доктор технических наук
Вернер Гитт

Мен Жаннетте кьалай тюшерге боллукьма?

Название статьи на немецком: Wie komme ich in den Himmel?
Интернетовский сайт автора: www.wemergitt.de

Publisher: Bruderhand e.V.
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0, Fax:-19
Homepage: bruderhand.de
E-Mail: info@bruderhand.de

Nr. 120-40: Balkarisch/Balkarian, 3rd edition 2012

Вернер Гитт

Мен Жаннетге къалай тюшерге боллукъма?

Кѣп адам – ѳлюмню юсюнден ойлагъанла окъуна, ѳлгенден сора ол дуниялары къайда ѳтеригини юсюнден сагъыш ѳтмейдиле. Бу дуниядан ѳлюп кетгенден сора, ала ѳмюрлюк жашауа ѳтериклерини юсюнден ойландыла – ол жашау а, не Раббийни биргесине – жаннетде, не Рабийсиз жаханымде боллукъду. Бир белгили киноартист жети жылы толгъанда «Инопланетянин» деген фантастика кинода баш ролюн ойнагъанды. Эмда андан сора бек белгили адам болгъанды. Кѣп болмай, жыйырма сегиз жылы толгъанда, ол былай айтханды: «Мен киштигимден алгъа ѳлсем, анга, мени кюйдюргенден сора мени кюлюмю ашаргъа беригиз; алай бла мени жашауум киштикде окъуна андан ары барсын».

Кесини ѳмюрлюк жашаууну юсюнден аллай бир ойлаусулукъ къалай осалды!

Исса жерге келип адамланы арасында жашагъан заманда Анга бек кѣп адам келе эди. Аланы асламысы бу дунияны жашаууна керекли затланы излей эдиле:

- **Келепен ауруулары болгъан он адам Исса аланы сау ѳтерлерин излей эдиле** (Лука 17:13);
- **Сокъур адамла кѳзлери кѳрюрлерин излей эдиле** (Маттай 9:27);
- **Халкъны ичинден биреу Иссагъа: «Устаз, мени къарындашыма айт, ол бизге къалгъан мюлкден юлешип, мени юлюшюмю берсин» – деди.** (Лука 12:13-14);
- **Фарисейле Иссагъа келип: «Кесаргъа жасакъ берирге тийишлимиди огъесе туюлюмю» – деп хыйлачы соруула бере эдиле** (Маттай 22:17).

Эмда бек аз адам жаннетге къалай тюшерге боллукъну юсюнден соругъа Иссагъа келе эдиле. Бир жаш адам Иссаны соруу берир ючюн излей эди. Ол: **«Ахшы устаз! Ёмюрлюк жашаудан юлюшлю болур ючюн, мен не ѳтейим?»** – деп сорду. (Лука 18:18) Исса анга: **«Битеу болгъан затынгы сат»,** – деди. Жюрегинде биринчи жерни алгъан затны юсюнден айтхан эди. Эмда андан сора: «Кел да Мени ызымдан жюрю», –

деди. Ол жаш адам бек бай болгъаны себепли, Иссаны айтханына къулакъ салмады эмда кеси Жаннетни къабыл ѳтмедиле. Жаннетни излемегенле да бар эдиле, алай а Иссагъа тюбеп жаннетни юсюнден ѳшитгенден сора, олсагъат окъуна жаннетге тюшер хар амалны хайырлангъан кѣп адам да бар эди. Сѳз ючюн, Закай деген бир адам Иссаны жаланда кѳрюрге излей эди. Алай а, жаланда кѳрюп къалмай, Закай жаннетге жолну тапхан эди. Закайны юйюнде къонакъда болгъан кезиуде, Исса анга: **«Энди бу юйге къутхарылыу келди»,** – деди. (Лука 19:9).

Жаннет деген неди?

Эмда биз аны бу дунияда къалай табаргъа боллукъбуз?

- Жаннет – ол бош зат туюлюдю. Ол кертиси бла да болгъан, Раббий бизге хазырлагъан жерди.
- Жаннетге тюшер ючюн кѣп тюрлю хазырланыула керек- мейдиле.
- Жаннетге тюшер ючюн кѣп тюрлю къыйын борчланы толтуруу керекмейди.
- Багъалы окъуучула, сиз эм биринчи билирге керекли зат: бююн окъуна сизни Раббий Аплахдан ѳмюрлюк жашауу саугъагъа алыргъа амалыгъыз барды.

Ол амалны юсюнден Раббий не айтады? Биз, жаннетни излеуде Раббий бизге аны саугъагъа берирге айтханын эсге алмасакъ – жаннетге тюшерге башха амалла излегенибиз бошду. Бир жырчы бир масхарачыны юсюнден былай жырлай эди: «Ол жаннетге тийишлиди, нек дегенде – кѣп адамланы къуандыра эди». Бир бай тиширыу а, жарлылагъа болушлукъ ѳтген фонд къурагъан эди эмда жыйырма жарлы тышырыу хакъ тѳлемей жашарча, юйню ишленгенине тѳлеген эди. Ол юйде жашаргъа излегенле, хар кюн сайын, бир сагъатны ичинде алагъа бу ахшылыкъны ѳтген тышырыуну жаны къутхарылыр ючюн тилек ѳтип турургъа керек эдиле.

Биз кертиси бла жаннетге къалай тюшерге болаллыкъбыз?

Аны бизге англатыр ючюн Исса оюм берген таурухну айтды (Лука 14:16). Бу оюм берген таурух Иссаны сыфатын ачыкълайды. Бир адам уллу ушхуур ѳтерге оноу ѳтди (мында ушхуур – жаннетни кергюзтеди) эм кѣп

адамлагъа чакъырыу къагъыт жиберди. Алай а чакъырылгъан адамланы жууаплары бек сейирсиндиредиле. Ала бары да чакъырыугъа «угъай» дедиле эмда «бары да бир тилли болгъанча кечгинлик тилеп башлагъандыла.

Биринчиси: мен жер сатып алгъанма...

ѳкинчиси: мен беш къош ѳгюз сатып алгъанма...

Ючюнчюсю: мен къатын алгъанма, ол себепден келаллыкъ туюлюме». Исса оюм берген таурухун ушхуур ѳтген адамны сѳзлери бла бошады: **«Ол себепден сизге айтама – ол алгъа чакъырылгъанладан бири да мени ушхуурумуну татарыкъ туюлюдю».** (Лука 14:24).

Жаннетни табаргъа болгъаныча, тас ѳтерге да бола кѳреме? Биз чакъырылыуугъа хау неда угъаймы дейбиз – ол бек магъаналыды. Андан магъаналы зат боламы? Бек кѣп адам ахырзаманда жаннетге тийишли болмай къаллыкъдыла. Ол иш а адамла жаннетге жолну билмегенлеринден туююл, алай а ол жолну къабыл ѳтмегенлери ючюн боллукъду.

Биз ол оюм берген таурухда айтылгъан юч адамдан юлгю алыргъа керек туююлбюз – аладан бири да уллу ушхуургъа келмедиле! Алай болгъанлыкъгъа уллу ушхуур болмай къалмады. Чакъырылгъанла угъай дегенден сора, юйню иеси кесини къулларына: «Хар бир адамны да чакъырыгъыз», – деп буйрукъ берди. Ол энди алтын накъышлары бла жасалгъан чакъырыу къагъытла жибермейди. Энди жаланда: «Келигиз», – деген сѳз тамамды. Ол чакъырыугъа келген адам уллу ушхуурда кесине жер табады. Сора уа не? Адамла ушхуургъа барадыла; кѣп адам окъуна барады. Юйню иеси тѳгерекге къарап, дагъыда бош жерле болгъанын кѳрюп эмда кесини къулларына: «Барыгъыз да, адамланы келирге атландырыгъыз», – деди.

Бу оюм берген таурух бююнню болумну бек ачыкъ кѳргюзтеди. Жаннетге ѳшик хар адамгъа да ачыкъды. Раббий санга буйрукъ ѳтеди: «Акъылман бол! Бююн кел, жаннетде санга хазырланган жерни ал. Ёмюрлюк жашаудан юлюшлю бол!»

Жаннет биз аны ачыкъларгъа болалмазча ариуду. Коринфлилеге жазылгъан биринчи къагъытда (2:9) жаннетни юсюнден былай жазылады: «Аллах, Аны суйгенлеге не хазырлагъанын кѳз да кѳрмегенди, къулакъ да ѳшитмегенди эм ол адамны жюрегине да келмегенди». Бу дунияда жаннет бла тенглешдирир бир зат да жокъду. Анда алай аламатды! Жаннет алай багъалыды, биз ары тюшерге бир амалыбызны да тас ѳтерге керек туююлбюз.

Раббий Исса бизге жаннетге жол ачханды. Иссаны юсю бла жаннетге кирирге амал барды. Энди бары да бизни къолубуздады. Чакъырыу къагъыт келген заманда «Угъай» дегенле ол юч оюмсуз чакъырылгъанга ушарыкъдыла.

Къутхарылыу Исса Масихни юсю бла бериледи

«Абустолланы ишлери» деген китапта (2:21) биз бек магъаналы сѳзлени окъуйбуз: **«Раббийни атын айтып тилек ѳтген хар адам къутхарыллыкъды».** Бу сѳзле – Жангы Кесаматны баш магъанасын тутхан сѳзледиле. Абустол Паул Филиппы деген шахарда тутмакъда болгъан заманда сакълауул бла ушагъын бу сѳзле бла бошагъан эди: **«Раббий Масих Иссагъа ийнан, кесинг да къутхарылырса эм битеу юйрюнг да къутхарылыр»** (Аб. Ишл. 16:31). Бу сѳзле адамны жашауун тюлендирирге болаллыкъ сѳзледиле. Ол ингирде окъуна сакълауул тобагъа къайтды да жаннетге тийишли болду.

Исса неден къутхаргъанын билирге керекди: ѳмюрлюк ѳлюмге ѳлтген жолдан – жаханымден. Инжилде жазылгъанга кѳре адамла жаннетде кибик жаханымде да ѳмюрлерин ѳтюрлюкдюле. Бир жер – аламатды, ѳкинчи жер а - ахырлыкъды. Ючюнчюсю – жокъду. Ёлгенден сора хар неда бошалады деп бир адам да айталлыкъ туююлду. Оноу Иссаны къолундады. Биз Иссаны къабыл ѳтсек ѳмюрлюк жашауубуз жаннетде боллугъун билебиз. Бир жол мен лекцияларым бла Польшада болгъан эдим. Анда биз Освенцим концлагерге баргъан эдик. Немисли фашистлени заманында анда бек къоркъунчлу эм кюйсюз затла бола эдиле.